

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ANNA ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ANNA ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α΄.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ANNA 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

30/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ANNA 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

03/04/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ANNA Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ANNA, του 1ου Δ.Σ. Αλεξάνδρειας, της Στ΄ τάξης, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Ιστορία, Ενότητα Γ΄ «Η Μεγάλη Επανάσταση (1821-1830)», Κεφάλαιο 12: «Η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου - ο Διονύσιος Σολωμός», Βιβλίο Μαθητή Στ΄ Δημοτικού, σελ.118-121. 2η Διδασκαλία: Γεωγραφία, Ενότητα Δ΄ «Οι ήπειροι», Κεφάλαιο 29: «Οι κάτοικοι και τα κράτη της Ευρώπης», Βιβλίο Μαθητή Γεωγραφίας Στ΄ τάξης, σελ.99-102. Από τη συνεκτίμηση των στοιχείων που προκύπτουν από την 1η διδασκαλία, με αντικείμενο την Ιστορία και ειδικότερα την Έξοδο του Μεσολογγίου, και από τη 2η διδασκαλία, με αντικείμενο τη Γεωγραφία της Ευρώπης, προκύπτει εικόνα εκπαιδευτικού με υψηλό επίπεδο διδακτικής συγκρότησης, παιδαγωγικής επίγνωσης, μεθοδολογικής επάρκειας, αξιοποίησης σύγχρονων διδακτικών πρακτικών και αναστοχαστικής ικανότητας. Η εκπαιδευτικός δεν περιορίζεται στην τυπική κάλυψη του γνωστικού

αντικειμένου. Και στις δύο διδασκαλίες διαμορφώνει οργανωμένα μαθησιακά περιβάλλοντα στα οποία οι μαθητές καλούνται να παρατηρήσουν, να διερευνήσουν, να συσχετίσουν, να ερμηνεύσουν, να συνεργαστούν, να παρουσιάσουν και να αξιολογήσουν. Ιδιαίτερα ισχυρό στοιχείο αποτελεί η προσαρμογή του σχεδιασμού στη συγκεκριμένη σύνθεση του τμήματος. Στην 1η διδασκαλία προβλέπεται δίγλωσσο υλικό και αξιοποίηση της τεχνολογίας για την άρση γλωσσικών εμποδίων, ενώ στη 2η η γλωσσική και πολιτισμική ετερότητα μετατρέπεται σε μαθησιακό πόρο, καθώς οι μαθητές με προσφυγικό υπόβαθρο αναλαμβάνουν ρόλο «δασκάλου» στη γλωσσική δραστηριότητα. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικειμένου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η Υ.Α. συνδέει το «Εξαιρετικό» με ολοκληρωμένο σχεδιασμό, ενεργό συμμετοχικό ρόλο των μαθητών, υψηλή συνεκτικότητα, σύγχρονες προσεγγίσεις, προσαρμογή στα δεδομένα της τάξης και των μαθητών, διαφοροποιημένο υλικό, ψηφιακούς πόρους και πολύ υψηλό βαθμό κάλυψης των μαθησιακών αναγκών. 1η διδασκαλία – Ιστορία Η προετοιμασία της 1ης διδασκαλίας παρουσιάζει εξαιρετικά υψηλό βαθμό πληρότητας και συστηματικότητας. Η εκπαιδευτικός έχει προκαθορίσει το γνωστικό αντικείμενο, τις εμπλεκόμενες γνωστικές περιοχές, τις προαπαιτούμενες γνώσεις και δεξιότητες, τη σύνδεση με το Πρόγραμμα Σπουδών, το περιεχόμενο, τις πιθανές εναλλακτικές αντιλήψεις, τους σκοπούς και στόχους, την υλικοτεχνική υποδομή, το διδακτικό υλικό, την οργάνωση των ομάδων, τις διδακτικές στρατηγικές, τη χρονική ακολουθία και τις διαδικασίες αξιολόγησης. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι η προετοιμασία δεν αποτελεί απλή καταγραφή στοιχείων. Οι διαφορετικές παράμετροι συνδέονται λειτουργικά: οι προαπαιτούμενες γνώσεις υπηρετούν τους στόχους, το υλικό υπηρετεί τις δραστηριότητες, οι δραστηριότητες υπηρετούν την οικοδόμηση της γνώσης και η αξιολόγηση συνδέεται με τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα. Εξαιρετικά ισχυρό τεκμήριο αποτελεί η πρόβλεψη των εναλλακτικών αντιλήψεων. Η εκπαιδευτικός προβλέπει ότι οι μαθητές μπορεί να συγχέουν τη στρατιωτική έκβαση της Εξόδου με τη συμβολική και ηθική της διάσταση, να παρανοούν τον ρόλο των αμάχων ή να υπεραπλουστεύουν τα αίτια της Εξόδου. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό αξιολογικά, επειδή αποδεικνύει ότι ο σχεδιασμός δεν ξεκινά από την υπόθεση ενός «ομοιογενούς» μαθητή, αλλά από την αναγνώριση διαφορετικών πρότερων σχημάτων και πιθανών εμποδίων μάθησης. Παράλληλα, η στοχοθεσία είναι πολυεπίπεδη: εκτός από ιστορικές γνώσεις, προβλέπονται παρατήρηση, ερμηνεία πηγών, συνεργασία, επίλυση προβλημάτων, ψηφιακός γραμματισμός, κριτική σκέψη και συναισθηματική εμπλοκή. Η προετοιμασία του υλικού είναι επίσης ιδιαίτερα πλούσια: ψηφιακή παρουσίαση, πίνακας του Βρυζάκη, βίντεο, ηχητικό υλικό, φύλλο εργασίας και ψηφιακή δραστηριότητα αξιολόγησης. Η χρονική αλληλουχία –αφόρμηση, ανάκληση πρότερης γνώσης, παρουσίαση, ομαδική διερεύνηση, σύνθεση, ανατροφοδότηση και αξιολόγηση– παρουσιάζει υψηλό βαθμό εσωτερικής συνοχής. Αξιολογική κρίση για την 1η διδασκαλία: Η προετοιμασία υπερβαίνει σαφώς το επίπεδο μιας απλώς «πολύ καλής» προετοιμασίας. Υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός, ενεργός ρόλος μαθητών, διαφοροποίηση, ψηφιακή υποστήριξη, πρόβλεψη εναλλακτικών αντιλήψεων και σύνδεση στόχων–δραστηριοτήτων–αξιολόγησης. 2η διδασκαλία – Γεωγραφία Στη 2η διδασκαλία η προετοιμασία είναι εξίσου υψηλού επιπέδου, με ακόμη πιο εμφανή προσαρμογή στις ανάγκες του συγκεκριμένου μαθητικού δυναμικού. Η εκπαιδευτικός έχει προκαθορίσει προαπαιτούμενες γνώσεις και δεξιότητες: σημεία του ορίζοντα, γεωγραφική θέση της Ελλάδας, σύμβολα χάρτη, χρήση tablet και Google Earth και προηγούμενη εμπειρία ομαδοσυνεργατικής εργασίας. Παράλληλα, έχει προβλέψει συγκεκριμένες εναλλακτικές αντιλήψεις: σύγχυση χώρας–πρωτεύουσας, «επίπεδη» αντίληψη του χάρτη, αντίληψη των συνόρων ως φυσικών εμποδίων, σύγχυση Βορρά–Νότου με το «πάνω–κάτω» και πολιτισμικά στερεότυπα. Η προετοιμασία του υλικού είναι ιδιαίτερα ολοκληρωμένη: διαδραστικός πίνακας, tablets, Google Earth, Street View, έντυπο και ηλεκτρονικό σχολικό εγχειρίδιο, φύλλα εργασίας, Mentimeter, ψηφιακή εφαρμογή αξιολόγησης, ομαδικές αποστολές και ψηφιακές πινέζες. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η προβλεπόμενη διαφοροποίηση. Η εικόνα, ο χάρτης και η τρισδιάστατη αναπαράσταση δημιουργούν εναλλακτικές οδούς πρόσβασης στη γνώση, ενώ για τους μαθητές με προσφυγικό υπόβαθρο η γλωσσική τους γνώση αξιοποιείται ως μαθησιακό κεφάλαιο. Η σύνδεση με το Πρόγραμμα Σπουδών είναι επίσης σαφής, καθώς η διδασκαλία συνδέεται με το αντίστοιχο κεφάλαιο της Γεωγραφίας της ΣΤ΄ Δημοτικού και επεκτείνεται στη γλωσσική, ψηφιακή και πολιτισμική διάσταση. Αξιολογική κρίση για τη 2η διδασκαλία: Υπάρχει πολύ υψηλή προσαρμογή στον μαθητικό πληθυσμό, διαφοροποίηση, πολυτροπικότητα, σαφή στοχοθεσία και οργανωμένη ενσωμάτωση ψηφιακών πόρων. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η Υ.Α. ζητά επιστημονική εγκυρότητα, επικαιροποίηση και επιτυχή μετασχηματισμό του γνωστικού αντικειμένου σε σχολική γνώση. Για το ανώτερο επίπεδο προβλέπεται ολοκληρωμένος μετασχηματισμός, προσαρμογή της πολυπλοκότητας στις δυνατότητες των μαθητών και αξιοποίηση εξηγήσεων, παραδειγμάτων, αναλογιών και κοινωνικών πρακτικών αναφοράς. 1η διδασκαλία – Ιστορία Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει πολύ υψηλή επιστημονική και διδακτική ετοιμότητα. Το ιστορικό γεγονός δεν παρουσιάζεται ως απλή ακολουθία ημερομηνιών και γεγονότων αλλά μέσα από έννοιες όπως γεωπολιτική σημασία, αποκλεισμός, πείνα, συλλογική απόφαση, αντίσταση, αυτοθυσία, ιστορική μνήμη και φιλελληνισμός. Ιδιαίτερα αξιολογική είναι η

σύνδεση γεωγραφίας, στρατηγικής και ιστορικής εξέλιξης. Η θέση του Μεσολογγίου, ο έλεγχος της εισόδου προς τον Κορινθιακό κόλπο και η δυνατότητα ανεφοδιασμού χρησιμοποιούνται για να καταστεί κατανοητό ότι τα ιστορικά γεγονότα διαφοροποιούνται από αλληλεπιδρώντες παράγοντες. Ακόμη σημαντικότερη είναι η προσπάθεια να διαφοροποιηθεί η στρατιωτική έκβαση από τη συμβολική και ηθική σημασία της Εξόδου. Εξαιρετικό τεκμήριο γνωστικής ετοιμότητας αποτελεί η μετατροπή του πίνακα του Βρυζάκη από απλό εποπτικό υλικό σε ιστορική πηγή προς διερεύνηση. Οι μαθητές παρατηρούν επιμέρους στοιχεία, τα ερμηνεύουν και τα συνδέουν με ιστορικές και λογοτεχνικές έννοιες. Η σύνδεση του πίνακα με τον Σολωμό προσθέτει τη διάσταση της ιστορικής μνήμης και της πολιτισμικής αναπαράστασης. Κρίση: Η εκπαιδευτικός μετασχηματίζει αποτελεσματικά το επιστημονικό ιστορικό περιεχόμενο σε σχολική γνώση και το οργανώνει με εννοιολογικό και πολυπρισματικό τρόπο. 2η διδασκαλία – Γεωγραφία Στη Γεωγραφία εμφανίζεται επίσης υψηλού επιπέδου γνωστική ετοιμότητα. Η εκπαιδευτικός δεν προσεγγίζει τη Γεωγραφία ως απομνημόνευση χωρών και πρωτευουσών αλλά ως ανάπτυξη χωρικής σκέψης, χαρτογραφικού και ψηφιακού γεωχωρικού γραμματισμού. Η χρήση του Google Earth και του Street View είναι ιδιαίτερα εύστοχη, επειδή μεταφέρει τον μαθητή από την αφηρημένη αναπαράσταση του έντυπου χάρτη σε τρισδιάστατη και βιωματική γεωγραφική παρατήρηση. Εξαιρετικά σημαντική είναι η ακολουθία: γεωγραφική θέση → κράτος → πρωτεύουσα → μνημείο → πολιτισμός → γλώσσα. Έτσι, οι γεωγραφικές πληροφορίες δεν παραμένουν απομονωμένες αλλά μετασχηματίζονται σε ένα ευρύτερο νοηματικό δίκτυο. Η σύνδεση με την πραγματική ζωή μέσω μνημείων, γλωσσών και ψηφιακής περιήγησης ενισχύει περαιτέρω την αυθεντικότητα της γνώσης. Κρίση: Τεκμηριώνεται ολοκληρωμένος μετασχηματισμός του γεωγραφικού αντικειμένου σε σχολική γνώση, με σύνδεση επιστημονικών εννοιών, πραγματικότητας, ψηφιακής τεχνολογίας και πολιτισμικής κατανόησης. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Το κριτήριο αγ) είναι ίσως το ισχυρότερο σημείο του συνολικού διδακτικού έργου. Η Υ.Α. απαιτεί συμμετοχικές στρατηγικές, ενεργό και ισότιμη συμμετοχή, αξιοποίηση προϋπάρχουσας γνώσης, οργάνωση εργασίας, ΤΠΕ, συνεργασία, διαφοροποίηση, διεπιστημονικότητα, εναλλακτική αξιολόγηση και συστηματική ανατροφοδότηση. 1η διδασκαλία – Ιστορία Η διδασκαλία έχει σαφή αλληλουχία: ενεργοποίηση πρότερης γνώσης → γνωστική διερεύνηση → οικοδόμηση νέας γνώσης → συνεργατική επεξεργασία πηγών → σύνθεση → αξιολόγηση/ανατροφοδότηση. Η ανάλυση του πίνακα του Βρυζάκη είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα διερευνητικής ιστορικής σκέψης: οι μαθητές παρατηρούν, κατηγοριοποιούν, συσχετίζουν, ερμηνεύουν και τεκμηριώνουν. Η ομαδοποίηση σε δύο ομάδες με διαφορετική εστίαση δημιουργεί καταμερισμό γνωστικού έργου και καθιστά αναγκαία τη σύνθεση των αποτελεσμάτων. Παράλληλα, η πολυτροπικότητα είναι ουσιαστική: εικόνα, γραπτός λόγος, βίντεο, μουσική, ψηφιακή παρουσίαση και διαδραστικό παιχνίδι επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες. Η διαθεματικότητα Ιστορίας–Εικαστικών–Γλωσσας–ΤΠΕ είναι οργανική και όχι διακοσμητική. Ιδιαίτερα θετική είναι η παιδαγωγικά σκόπιμη χρήση των ΤΠΕ. Το Gamma οργανώνει την παρουσίαση, το βίντεο παρέχει οπτικοακουστική αναπαράσταση, το Wordwall υποστηρίζει επανάληψη/αξιολόγηση και η μετάφραση λειτουργεί ως μηχανισμός άρσης γλωσσικών εμποδίων. Ως προς τη διαφοροποίηση, η πρόθεση είναι σαφής, ιδιαίτερα με το δίγλωσσο υλικό και την αξιοποίηση των ομάδων. Ωστόσο, εδώ εντοπίζεται και η βασική επιφύλαξη: το διαθέσιμο υλικό αναφέρει ότι η διαφοροποίηση θα μπορούσε να τεκμηριωθεί πληρέστερα με συγκεκριμένες διαφοροποιήσεις στο περιεχόμενο, στη διαδικασία, στο παραγόμενο προϊόν και στα κριτήρια αξιολόγησης, ιδίως για τη μαθήτρια με μαθησιακές δυσκολίες. Το σημείο αυτό δεν αναιρεί τον εξαιρετικό χαρακτήρα της συνολικής μεθοδολογίας, αλλά αποτελεί σαφή πεδίο περαιτέρω βελτίωσης. 2η διδασκαλία – Γεωγραφία Στη 2η διδασκαλία η μαθητοκεντρική προσέγγιση γίνεται ακόμη πιο εμφανής. Οι μαθητές αναλαμβάνουν ρόλο ερευνητών: αναζητούν πληροφορίες, πλοηγούνται, εντοπίζουν χώρες, πρωτεύουσες και μνημεία, καταγράφουν και παρουσιάζουν. Η εκπαιδευτικός λειτουργεί περισσότερο ως καθοδηγήτρια και εμπυχώτρια παρά ως αποκλειστική μεταδότρια γνώσης. Η ομαδοσυνεργατική εργασία είναι σαφώς οργανωμένη: τέσσερις μικτές ομάδες, διαφορετικές αποστολές και κατανομή ρόλων. Ιδιαίτερα υψηλή είναι η συμπεριληπτική διάσταση: οι δύο μαθητές με προσφυγικό υπόβαθρο λειτουργούν ως φορείς γλωσσικής γνώσης, ενώ η μαθήτρια με μαθησιακές δυσκολίες συμμετέχει στο κοινό πλαίσιο με πολυτροπικό υλικό. Η χρήση των ΤΠΕ είναι παιδαγωγικά λειτουργική: Google Earth για γεωγραφική διερεύνηση, Street View για βιωματική παρατήρηση, διαδραστικός πίνακας για συλλογική σύνθεση και Mentimeter/quiz για αξιολόγηση και ανατροφοδότηση. Ιδιαίτερα θετικό είναι ότι προβλέπεται ανώνυμη ψηφιακή ανατροφοδότηση, η οποία διευκολύνει τη συμμετοχή μαθητών που ενδέχεται να διστάζουν να εκφραστούν δημόσια. Η αξιολόγηση είναι πολυμορφική: φύλλο εργασίας, ομαδική παρουσίαση, ψηφιακό quiz και Mentimeter. Υπάρχει όμως ένα σημαντικό ζήτημα: η χρονική πυκνότητα. Η ίδια η εκπαιδευτικός αναγνωρίζει εκ των υστέρων ότι η ψηφιακή πλοήγηση, η αναζήτηση μνημείων, το Street View, η αναζήτηση λέξης, η καταγραφή, η σύνθεση, η επέκταση σε χώρες/πρωτεύουσες και η ψηφιακή αξιολόγηση είναι πολλές απαιτήσεις για 45 λεπτά. Το γεγονός, ωστόσο, ότι κατά την υλοποίηση διατηρήθηκε η εστίαση στους βασικούς γεωγραφικούς στόχους —θέση, προσανατολισμός, κράτη, πρωτεύουσες και γεωγραφικές σχέσεις— αποτελεί ισχυρό τεκμήριο διδακτικής επάρκειας. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η Υ.Α. συνδέει το ανώτερο επίπεδο με υψηλή εμπιστοσύνη και αλληλοσεβασμό, επιτυχή πρόληψη/διαχείριση συγκρούσεων με σεβασμό στην αξιοπρέπεια, δράσεις αποδοχής της διαφορετικότητας, ενεργό εμπλοκή των μαθητών και ανάπτυξη αυτορρύθμισης. 1η

διδασκαλία Η εκπαιδευτικός έχει θέσει από την αρχή κανόνες λειτουργίας και διαπροσωπικών σχέσεων και τους έχει αναρτήσει στην τάξη. Η διαχείριση δεν στηρίζεται στην αυταρχική επιβολή. Η χρήση σταθερού τόνου, σαφών οδηγιών, κατάλληλης έντασης φωνής και έγκαιρης παρέμβασης συνδυάζεται με στόχο την ανάπτυξη αυτορρύθμισης και αυτοελέγχου. Ιδιαίτερα σημαντικές είναι οι αρχές της ισοτιμίας, της αλληλεγγύης, της αποδοχής της διαφορετικότητας και της αποφυγής αποκλεισμού μαθητών από τη μαθησιακή διαδικασία. Η ομαδοσυνεργατική εργασία λειτουργεί ταυτόχρονα ως διδακτική και παιδαγωγική πρακτική, επειδή δημιουργεί μαθησιακή κοινότητα και ενισχύει την αλληλεπίδραση. 2η διδασκαλία Στη 2η διδασκαλία η συμπεριληπτική διάσταση είναι ακόμη πιο σαφής. Η εκπαιδευτικός δηλώνει ως βασικό στόχο τη δημιουργία κλίματος σεβασμού, εμπιστοσύνης, ασφάλειας και αποδοχής. Οι κανόνες έχουν τεθεί από την αρχή και έχουν καταστεί ορατοί στους μαθητές, δημιουργώντας σαφές και προβλέψιμο πλαίσιο συμπεριφοράς. Η επίλυση διαφορών μέσω διαλόγου και συζήτησης και η έγκαιρη παρέμβαση στις συγκρούσεις ανταποκρίνονται άμεσα στα κριτήρια της Υ.Α. Εξαιρετικά σημαντική είναι η θέση ότι κανένας μαθητής δεν πρέπει να αισθάνεται αποκομμένος από την εκπαιδευτική διαδικασία. Η αρχή αυτή δεν παραμένει θεωρητική: οι μαθητές με προσφυγικό υπόβαθρο αναλαμβάνουν ουσιαστικό ρόλο και η γλωσσική/πολιτισμική τους εμπειρία αξιοποιείται προς όφελος ολόκληρης της ομάδας. Η ομαδική εργασία δημιουργεί επίσης ευκαιρίες αλληλεπίδρασης μαθητών διαφορετικών χαρακτηριστικών και ικανοτήτων. Κρίση: Τα διαθέσιμα τεκμήρια αντιστοιχούν σε πολύ μεγάλο βαθμό στα χαρακτηριστικά του ανώτερου επιπέδου της Υ.Α.: εμπιστοσύνη, αλληλοσεβασμός, αυτορρύθμιση, αποδοχή κοινωνικοπολιτισμικής διαφορετικότητας, ενεργός συμμετοχή και διαχείριση διαφορών με σεβασμό. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Η Υ.Α. ζητά όχι απλώς δήλωση ικανοποίησης, αλλά κριτική επανεξέταση της σχέσης στόχων-δράσεων, εντοπισμό προβληματικών σημείων, ερμηνεία τους και εύστοχες προτάσεις βελτίωσης. Στο ανώτερο επίπεδο ζητείται επιπλέον κριτική επανεξέταση των παραμέτρων που διαμορφώνουν τη διδασκαλία και το παιδαγωγικό έργο. 1η διδασκαλία Η εκπαιδευτικός εμφανίζει σαφή αναστοχαστική διάθεση και επαγγελματική αυτοσυνειδησία. Δεν περιορίζεται στην περιγραφή τεχνικών αλλά συνδέει τις επιλογές της με παιδαγωγικές αξίες: αυτορρύθμιση, συλλογική συνείδηση, συνεργασία, εμπιστοσύνη, βιωματικότητα και καινοτομία. Μετά τη διδασκαλία εκφράζει ικανοποίηση για την επίτευξη των στόχων από την πλειοψηφία των μαθητών, αλλά το σημαντικότερο είναι ότι χρησιμοποιεί συγκεκριμένα δεδομένα: απαντήσεις μαθητών, αποτελέσματα τελικής αξιολόγησης, δυσκολίες κατά την ομαδική εργασία και αποφάσεις για μελλοντική βελτίωση. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι αναγνωρίζει ως πεδίο βελτίωσης τη διαφοροποίηση και δηλώνει πρόθεση να την εμπλουτίσει με μεγαλύτερη ποικιλία δραστηριοτήτων. Αυτό αποτελεί σαφές τεκμήριο ότι η αυτοαξιολόγηση δεν είναι απλή αυτοεπιβεβαίωση αλλά οδηγεί σε σχεδιασμό επόμενων βελτιωτικών ενεργειών. 2η διδασκαλία Η αναστοχαστική διαδικασία είναι ακόμη ισχυρότερη. Η εκπαιδευτικός αξιοποιεί τις απαντήσεις των μαθητών, τα αποτελέσματα του quiz και του Mentimeter, τις δυσκολίες που παρατηρήθηκαν κατά την ομαδική εργασία και τις αποφάσεις για μελλοντική βελτίωση. Το σημαντικότερο τεκμήριο είναι ότι εντοπίζει συγκεκριμένο πρόβλημα στον ίδιο τον σχεδιασμό της: τη χρονική υπερφόρτωση της διδακτικής ώρας. Δεν αρκείται να πει ότι «ο χρόνος δεν έφτασε». Αναλύει τις επιμέρους δραστηριότητες που δημιουργούν την επιβάρυνση και καταλήγει σε συγκεκριμένες λύσεις: αυστηρότερη ιεράρχηση ή κατανομή του σεναρίου σε δύο διδακτικές ώρες. Επιπλέον, προτείνει να επαναλάβει τη διδασκαλία με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ώστε να βελτιώσει τόσο την κάλυψη της γνώσης όσο και τη ρεαλιστικότητα της χρονικής κατανομής. Αυτό είναι ιδιαίτερα ισχυρό τεκμήριο, διότι η εκπαιδευτικός εφαρμόζει μια πλήρη ακολουθία: παρατήρηση ▫ συλλογή δεδομένων ▫ εντοπισμός προβλήματος ▫ ερμηνεία ▫ πρόταση λύσης ▫ μελλοντική επανασχεδίαση. Κρίση: Το κριτήριο αε δεν στηρίζεται μόνο στην επιτυχία της διδασκαλίας, αλλά στην ικανότητα της εκπαιδευτικού να εξετάζει τη διδασκαλία της ως αντικείμενο επαγγελματικής μάθησης. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η σχετικά μικρή εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (8 έτη), η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου στην «Παιδαγωγική της Μουσικής» του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιόνιου Πανεπιστημίου, η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικό προγράμματα όπως: «Διδασκαλία της Ελληνικής ως Δέυτερης/Ξένης Γλώσσας», «Ειδική Αγωγή και Προαγωγή Ψυχικής Υγείας στο Σχολικό Περιβάλλον», κ.ά. καθώς και η συμμετοχή της σε ποικίλα σεμινάρια και ημερίδες. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.